

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

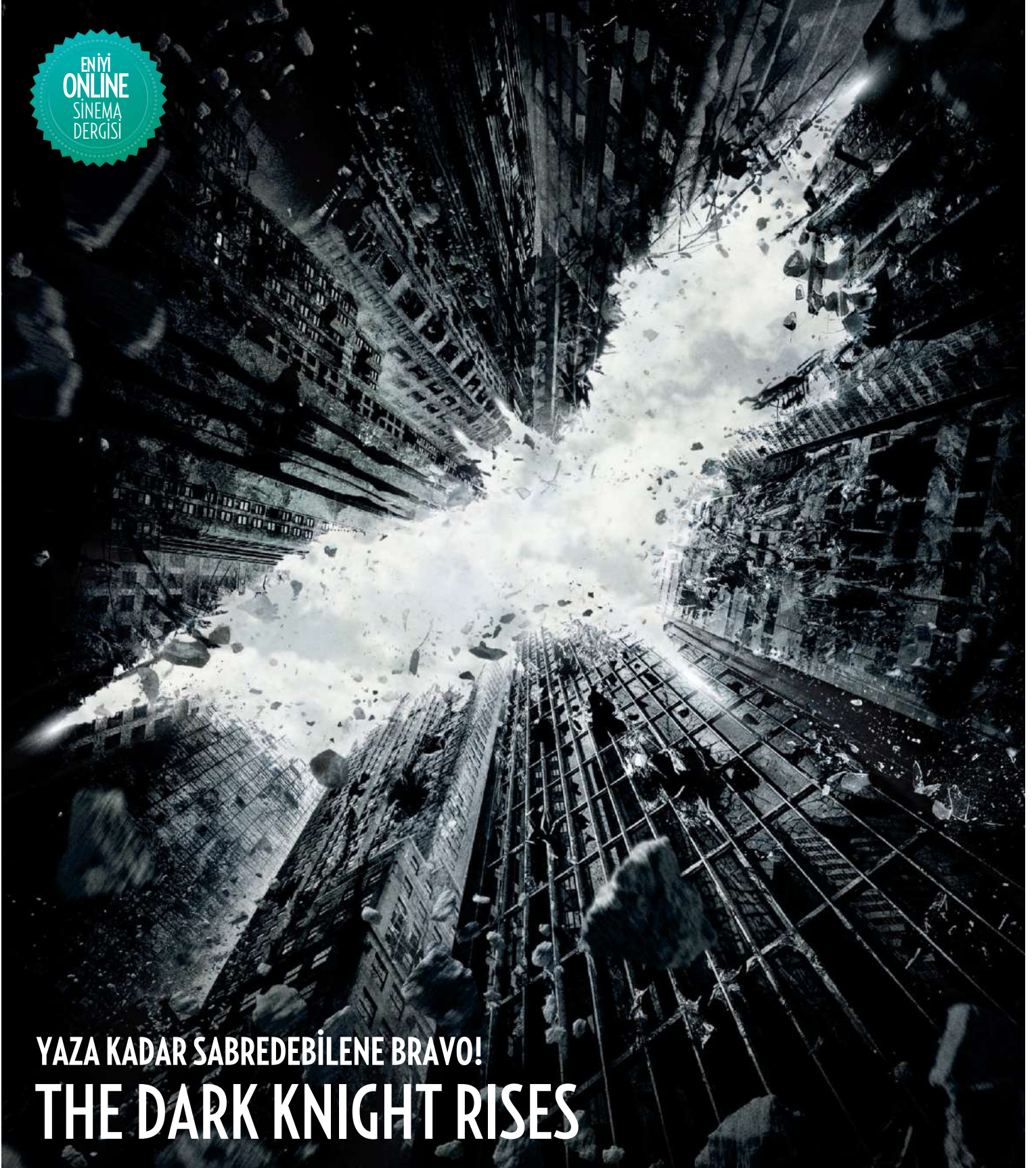
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

YAZA KADAR SABREDEBİLENE BRAVO!
THE DARK KNIGHT RISES

Nuri Bilge Ceylan'dan

BİR ZAMANLAR ANADOLU'DA

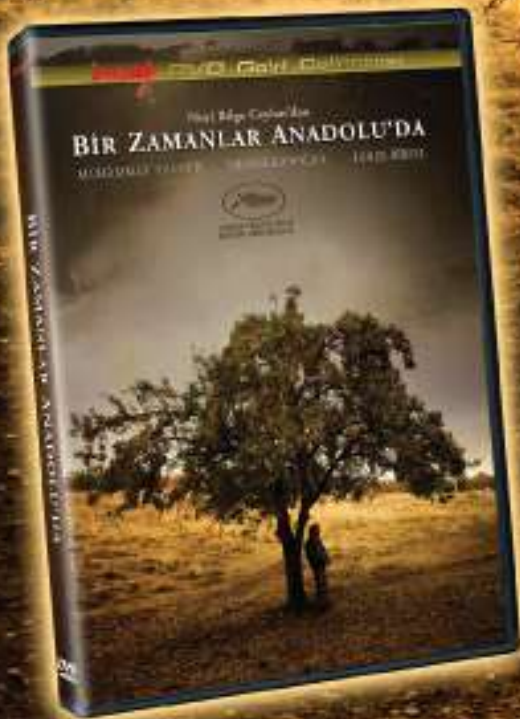
MUHAMMET UZUNER

YILMAZ ERDOĞAN

TANER BİRSEL

CANNES FILM FESTİVALİ
BÜYÜK JÜRI ÖDÜLÜ

Şimdi DVD'de

imaj

zeynofilm

tiglon

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

SANSÜRDE SINIR

TANIMAYANLARIN ÜLKESİ...

GEÇTİĞİMİZ HAFTA DÜNYADA EŞİNE AZ RASTLANIR BİR ŞEY OLDU ÜLKEMİZDE... ASLINDA SON ZAMANLARDA 'eşine az rastlanır' o kadar çok şey yaşanıyor ki, "Acaba hangisini kastediyorlar?" diye sorduğunuzu duyar gibi oluyoruz... Özellikle 'geceyarısı filmleri'ne ve 'B-movie'lere ilgi duyan ve bu konuda hayli zengin içerikler üreten Öteki Sinema adlı internet sitesinde Onur Atay imzalı "Bir Sırp Filmi" adlı filmin neredeyse bir buçuk yıl önce yayımlanmış eleştiri yazısı T.İ.B. (Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı) tarafından sakıncalı bulunarak sansüre tabi tutuldu. Site editörlerine gönderilen uyarı metninde şöyle ifadeler var: "Kanunun 4üncü maddesinde... sunuş biçiminden, bağlantı sağladığı içeriği benimsediği ve kullanıcının söz konusu içeriğe ulaşmasını amaçladığı açıkça belli ise genel hükümlere göre sorumludur, hükmü yer almaktadır."

"Sonuç olarak; Bahse konu mevzuat çerçevesinde, internet sitesindeki içeriklerin yukarıda belirtilen mevzuat hükümleri çerçevesinde gözden geçirilerek, cezai sorumluluğunuza ilişkin hükümler saklı kalmak kaydıyla, söz konusu içeriklere ulaşımın derhal mevzuata uygun hale getirilmesi, bu içerikler konusunda yasal tedbirlerin alınması hususunda gereğini rica ederiz."

Yani içeriklerinizi mevzuata uygun hale getirin diyorlar açıkçası... Yani "sunuş biçiminden, bağlantı sağladığı içeriği benimsediği ve kullanıcının da bu içeriğe ulaşmasını amaçladığı..." için "düzeltiniz" diyorlar kibarca... Mevzubahis yazıyı okuduğumuzda yazarın filme özendirmek anlamında pek de gayret göstermediğini söylemek mümkün. Birkaç yerde böyle bir filmle karşılaşmış olmaktan dolayı yaşadığı şaşkınlığı dile getiriyor ve filmi pazarlamamak için özellikle de özen gösteriyor. Ancak T.İ.B.'in bir okuyucu ihbarıyla (bu ihbarı yapan vatandaş da anlamak mümkün değil!) harekete geçerek, aslında Ağustos 2010'da yayımlanmış olmasına bakmadan filmin herhangi bir dijital kaynaktaki gösterimine link vesaire yapmayan yazıya bu yolla dikkat çekmesi akıl alacak gibi değil. Bu kaç yaparken göz çıkarmak değil de nedir? Tüm internet aleminin, irili ufaklı yayın yapan bütün medya organlarının bunu haber yapacağını ve tepki göstereceğini, böyle

olunca da hem filmin hem de o ihbar edilen sakıncalı (!) yazının daha çok ilgi çekeceğini hiç mi düşünmezler?

'İleri demokrasi' diye diye yapılan kısıtlamalar şimdi de film eleştirilerine kadar geldi mi? Bunun ötesinde daha ne var? Facebook ya da Twitter gibi sosyal paylaşım sitelerinde yazdığımız cümleciklere kadar incek mi bu sansürcülük?

Yazıda bahsedilen filmin zararlı neşriyat içerip içermemesi başka bir konudur. Ancak böyle şeyleri yasaklamanın bazıları için onu daha cazip hale getirdiğini bu sansür kurumları ne zaman anlayacak acaba? Biz eskiden afişlerinde 'Danıştay kararıyla' ibaresini gördüğümüz filmlere daha bir heves ederdik. Bu ülke sıradan bir erotik film olan "11 Gün 11 Gece" adlı filmi sırf afişindeki bu ibare yüzünden rekortmen film yaptı zamanında... Korsan tezgahlarında en çok sorulan filmler böyle 'yasaklı filmler' değil midir? Üzerine 'sansürsüz' yazdığınız bir DVD daha çok satmıyor mu?

Bu biraz şuna da benziyor; kadına şiddeti protesto ediyoruz diye diye memleketteki bütün dizileri dayak yiyen, tecavüze uğrayan kadınlarla donattık. Sanki ne kadar çok eziyet gören kadın izlerse bu eziyetleri yapanlar, akıllanacaklar da duracaklar... Yapımcılarına sorarsanız bunların her biri sosyal sorumluluk projeleri maşallah!

Aslında mesaj vermeyi bilmediğimiz gibi toplumu 'zararlı olan'lardan korumayı da bilmiyoruz...

Ama pardon, zamanında bu ülke kendisini aşağılayan bir romandan film yapılmasına engel olmaya çalışmış ama olamadığı gibi daha düşmanca bir dille çekilmesine vesile olmuş, sonra da kendi halkını bu filmi izletmeyerek korumaya (!) kalkmıştı... (Alan Parker'ın "Geceyarısı Ekspresi") Dolayısıyla, rahatsız olduğu bir şeyi bütün kamuya kapatmak bu ülkenin kurumlarının genlerinde var!

GİZLİ TEŞKİLAT

(NORTH BY NORTHWEST, 1959)

YAYIN KURULU: BİLGEHAN ARAS bilgehanaras76@gmail.com OKAN ARPAÇ oarpac@gmail.com BURAK GÖRAL burgoral@yahoo.com

MURAT ÖZER cinemazer@gmail.com BURÇİN S. YALÇIN burcycalc@hotmail.com

GÖRSEL YÖNETMEN: BİLGEHAN ARAS **LOGO TASARIM:** ERKUT TERLİKSİZ **HTML UYGULAMA:** BAŞAR UĞUR

KATKIDA BULUNANLAR: TUNCA ARSLAN, ÇAĞDAŞ GÜNERBÜYÜK, JANET BARIŞ, MURAT EMİR EREN, ERMAN ATA UNCU

REKLAM İLETİŞİM: EMEL GÖRAL emel.goral@hotmail.com

www.arkapencere.com

6 ÇOK BİLEN ADAM

Tutku Günlükleri (The Rum Diary); Kurtuluş Son Durak; Bu Son Olsun; Karanlık Saat (The Darkest Hour); Saftirik Greg'in Günlüğü: Rodrick Kuralları (Diary Of A Wimpy Kid: Rodrick Rules).

17 KAPRI YILDIZI

Arka Pencere yazarlarının film değerlendirme yıldızları...

18 TRENDEKİ YABANCI

SIYAD'ın (Sinema Yazarları Derneği) 2011 adayları üzerinden, geçtiğimiz yılda Türk sinemasının ne yaptığına bir bakalım dedik!

20 AŞKTAN DA ÜSTÜN

Carlos Saura'nın, Federico García Lorca'dan uyarladığı, Flamenko destekli bir beyazperde şaheseri: "Kanlı Düğün" (Bodas De Sangre).

22 ÖLÜM KARARI

Geçen hafta 2011'in en iyilerini belirlemiştik... Sırada 2012'nin merakla beklenen filmleri var. İşte onlardan oluşturduğumuz ilk 11...

26 AİLE OYUNU

Control; Şirinler (The Smurfs); Maymunlar Cehennemi: Başlangıç (Rise Of The Planet Of The Apes); Suikast (The Conspirator).

34 SAPIK

Arka Pencere facebook Anketleri-5; MyFrenchFilmFestival.com; "Sight & Sound"a göre 2011'in en iyi 11 filmi; İki Dergi Bir Yönetmen; Sinemani ve Sineterapi.

TUTKU GÜNLÜKLERİ

ORJİNAL ADI The Rum Diary

YÖNETMEN Bruce Robinson

OYUNCULAR Johnny Depp,

Aaron Eckhart, Michael Rispoli,

Amber Heard, Richard Jenkins,

Giovanni Ribisi, Amaury Nolasco

YAPIM 2011 ABD

SÜRE 120 dk.

DAĞITIM Pinema

HUNTER S. THOMPSON'IN "THE RUM DIARY" ROMANININ HAYRANLARI BU UYARLAMAYA ateş püskürüyorlar. Haklılar. Yönetmen Bruce Robinson ve yıldızı Johnny Depp

keşke filmin adından başlayarak Thompson'ın romanından demir aldıklarını, lakin vardıkları limanın bambaşka bir adaya ait olduğunu vurgulasalardı. Zira "Tutku Günlükleri" için Hunter S. Thompson'ın romanından hareketle çekilmiş başka bir film gibi yansıtmak çok daha dürüst bir hareket olurmuş. Depp ve Robinson romandaki coğrafyayı ve kimi karakterleri kullanarak hem öyküsel hem de temasal anlamda bambaşka şeyler hedeflemişler. Ulaştıkları bu adanın da kendine özgü kimi egzotik temaları, tropik bir stili var olmasına var da, bunun Hunter S. Thompson'ın romanının ruhuyla örtüştüğünü söylemek çok kolay değil.

Depp, Thompson'ın yakın arkadaşıydı. 1990'ların sonlarına doğru "Vegas'da Korku Ve Nefret"te (Fear And Loathing In Las Vegas) oynayacağı zaman yazarın Kolorado'daki çiftliğine yerleşmiş, onunla bol bol vakit geçirmişti. Dostlukları öyle başladı. Thompson erken 1960'larda, kendisi de henüz 20'lerinin başlarındaiken ve Porto Riko anılarından yola çıkarak kaleme aldığı "The Rum Diary"yi hiçbir zaman yayımlamamıştı. Romanın taslağını 1998'de yazarın bodrumunda bulup "Bunu yayımlatmalısın" diyen Depp olmuştu. Onun telkiniyle neredeyse 40 yıl gecikmeli yayımlanan bu romanı Depp'in bunca sahiplenmesi haliyle anlaşılır bir şey. Fakat romanı "Aslında 'Vegas'da Korku Ve Nefret'te de öncelikle onunla çalışmak istiyordum ama kısmet Terry Gilliam'aymış" diye söyleşilerinde anlattığı Bruce Robinson'a emanet etmesi en azından sadık bir uyarlamamanın önünü tıkamış. Neredeyse 20 yıldır film çekmemiş Bruce Robinson romanla ne yapacağını bilemediğini zaten verdiği söyleşilerde de söylüyor. Nitekim çareyi romanı bağlamından koparmakta bulmuş. Thompson'ın romandaki ikinci alter egosu Yeamon'a neşter atması, romanda Yeamon'ın sevgilisi olan Chenault'yu filmde Sanderson'ın

kucağına yollaması, Kemp ile Chenault'nun romanın başında uçaktaki renkli tanışmaları gibi parlak detayları komple dışarıda bırakması pek anlaşılır değil. Çünkü roman 200 sayfalık kalınlığıyla zaten hiçbir senariste kabus yaşatmayacak hafiflikte.

Bununla birlikte, çıkardıkları kadar ekledikleri de romanın hayranlarının canını sıkacak nitelikte. Horoz dövüşünü nereden çıkardığı ve kitabın finaline de neden hiç yüz vermediği bunların başında geliyor. Lakin, dedik ya, o kendi "Tutku Günlükleri"nin peşinde. İşin doğrusu, bu haliyle de film akıp gidiyor, ayakları üzerinde enikonu duruyor. Fakat bu filme bir Hunter S. Thompson uyarlaması olarak bakarsak, ortada ciddi bir çuvallama olduğunu da itiraf etmek gerek.

Romanın başında uçakta geçen bölümü filmde dışarıda bıraktığından dem vurduysak da Robinson son derece 'fırlamaca' bir hamle yapıyor ve filmini gökyüzündeki bir uçakla açıyor. Ancak uçak gökte süzülürken bunun Kemp ve Chenault'nun tanışacakları değil, sendikal hareketin propagandasını yapan bir uçak olduğunu görüyoruz. Kemp'i bir otel odasında votka krizinde görüyoruz. Raoul Duke'un gelecekte Vegas'ta düşeceği hallerini andıran pejmürdeliğinin kökenini sanki burada arıyor Robinson.

1960'ların başlarında Porto Riko'dayız. Latin Amerika'nın sol yönetimlerine karşı 'başarılı liberalizmin timsali' olarak tasarlanan bu ada ülkesi, ABD'nin resmen arka bahçesine, hani neredeyse sömürgesine dönüşmüş durumda (Hâlâ da öyle). Sokaklarında doların tedavülde olduğu, halkının İngilizce de bildiği bu Karayip ülkesinin başkenti San Juan'da Amerikalılar tarafından İngilizce bir yerel gazete çıkarılıyor. Kemp (Depp) adaya bu gazetede işe başlamak üzere adım atıyor. Ancak adım attığı andan itibaren, sahilleri parsel parsel Amerikalı yatırımcılara peşkeş çekilmiş, insanı kendi ülkesinde ikinci sınıf konumuna düşmüş her üçüncü dünya ülkesi gibi, burada da sokakların kaynadığını görüyor.

Johnny Depp'in daha yayımlanma aşamasında kimi katkılarının olduğu Hunter S. Thompson'ın erken dönem kitabının yıllardır sürüncemede olan uyarlaması nihayet karşımıza geliyor. Ancak sadık bir uyarlama değil.

Bruce Robinson'ın filmi romana göre çok daha politik bir muhteviyata sahip. Porto Riko'nun ABD'yle olan 'ast-üst' ilişkisi kodamanların fakir halkla zıt projeleri vesilesiyle beliriyor.

Lükse, güzele, konfora düşkün olsa da, Kemp bunlara vicdanının rahatsız olduğu andan itibaren sırt çevirecek denli iradeli ve ilkeli bir gazeteci. Gazetenin asabi yayın yönetmeni Lotterman'dan (Jenkins) aldığı görevlerini yerine getirirken, bir yandan fotoğrafçı Sala'yla (Michael Rispoli) eğlence ve maceranın dibine vururken, diğer yandan da adanın Amerikalı kodamanlarıyla dirsek temasına geçer. Bu kodamanların başında Sanderson (Eckhart) gelir. Ancak Kemp'in onunla yaklaşmasının ana nedeni 'sosyetik' partilerde boy göstermek değil, Sanderson'un bir 'denizkızı' güzelliğindeki sevgilisi Chenault'yla yakınlaşmaktır.

İlginçtir, Bruce Robinson'ın filmi romana göre daha politik. Porto Riko'nun ABD'yle olan 'ast-üst' ilişkisi kodaman yatırımcıların fakir halkla tümüyle zıt projelerinde vücut buluyor.

Amerika'nın bu sömürme taktiklerinin altını yüzeysel de olsa kazıyor Robinson.

Yönetmenin 1987'de çektiği ilk filmi "Withnail Ve Ben" (Withnail & I) de alkolik bir karakterin peşinde koşturuyordu, "Tutku Günlükleri" de Kemp'in (Thompson'ın) içkiye ve uyuşturucuya düşkünlüğü üzerinde elbette dolanıyor. Fakat sadece bu temasal bağdan ötürü Robinson'ın bu proje için en doğru isim olduğu söylenemez.

Filmin yıldızı Depp zaten ezbere oynayabileceği bu role Gilliam'ın filmine oranla daha sade can veriyor. Yapımcı Depp ise kitaba hayranlığının karşılığını ne yazık ki perdeye yansıtmıyor. [2]

👉 Film belki Oscar'larda Giovanni Ribisi'ye bir yardımcı oyuncu adaylığı getirebilir.

👉 Kemp'in Thompson'ın alter egosu olduğunu düşünürsek, Porto Riko'ya gittiğinde 23 yaşında olan yazara göre kart kalıyor Depp.

VE THOR'U GETİREN STÜDYODAN

MARVEL STUDIOS

İLK YENİLMƏZ KAPTAN AMERİKA

ŞİMDİ DVD, VCD VE BLU-RAY™'DE

PARAMOUNT PICTURES PRESENTS A MARVEL ENTERTAINMENT PRODUCTION A MARVEL STUDIOS FILM CAPTAIN AMERICA: THE FIRST AVENGER CHRIS EVANS TOMMY LEE JONES NICK WACHING
HAYLEY ATWELL SEBASTIAN STAN JONAS COOPER NEAL PATTON DAVID LUKA STANLEY TUCKER ADAM ROSE DAVID JORDAN STEPHEN DOUGLAS VICTORIA ALONSO
AND JEFFREY FORD AKA ROBERT DOLVA AKA RICK HEINERICH
CASTING BY JACQUELINE KATZ
COSTUME DESIGNER JACQUELINE KATZ
HAIR AND MAKEUP JACQUELINE KATZ
PRODUCTION DESIGNER JACQUELINE KATZ
EXECUTIVE PRODUCERS JACQUELINE KATZ
PRODUCED BY JACQUELINE KATZ
SCREENPLAY BY JACQUELINE KATZ
DIRECTED BY JACQUELINE KATZ
MARVEL
© 2011 MARVEL ENTERTAINMENT. ALL RIGHTS RESERVED.
www.marvel.com
More sız PDF Klib Arsiv - <https://raney.org>

KURTULUŞ SON DURAK

BABA-OĞUL PİRHASAN'LARIN, 'KARA MİZAH' FORMÜLLERİNİ ALIP, GÜNÜMÜZ Türkiye'sinin kanayan (ve hiç kapanmayacak gibi görünen) yaralarından biri olan 'kadına şiddet' temeli üzerine oturttukları "Kurtuluş Son Durak", popüler sinemanın Türkiye sularındaki 'öğrenme' aşamalarının yavaş yavaş meyvelerini vermeye başladığını gösteren bir çalışma. Dünya sinemasında da iyisini yapmanın epeyce zor olduğu kara mizah kulvarına dalarak, baştan riskli bir işe sıvanan ikili, bu durumdan büyük yaralar almadan alınlarının aklıyla çıkmışlar diyebiliriz sonuç olarak.

Belçim Bilgin, Demet Akbağ, Asuman Dabak, Nihal Yalçın, Ayten Soykök ve Damla Sönmez'in farklı tonlarda kadınları canlandırdıkları film, 'ölümcül altılı'nın erkek denen 'yaratık'a karşı sürdürdükleri amansız savaşın yan etkilerine götürüyor bizleri. Her birinin erkekten yana 'kadersiz' oluşları onları bir araya getirirken, 'şiddet'ten uzakta bir yaklaşımla sorunlarını çözme girişimlerinin 'kazara' şiddete yönelmesi, hikayenin hem mizahi hem de fıkırsel boyutunu destekliyor. Belçim Bilgin'in canlandırdığı yeni komşu Eylem'in (bu ismin seçilmesi, 'durma'yı seçmiş diğer kadınların harekete geçme zamanının geldiğini de işaret ediyor bir yandan), erkeklere karşı 'pasif direniş' formülünü ortaya koymasına karşın, kadınların içinde birikenlerin 'şiddetli' bir biçimde açığa çıkması engellenemiyor bu hikayede. Az çok "Kızarmış Yeşil Domatesler"deki (Fried Green Tomatoes) kadınların motivasyonlarına benziyor buradaki kadınların durumu. Erkeğin çağlar boyunca süren 'ezici' ve 'hastalıklı' ruh haline karşı harekete geçtiklerinde birbirlerine tutunuyor, 'pakt'ın bozulmasına izin vermiyorlar. Bunu, örneğin "Thelma Ve Louise"deki (Thelma & Louise) kadar 'bilinçli' bir şekilde yapmıyorlar, ama bir araya geldiklerinde 'aşılmaz bir duvar' olabileceklerini hissettiriyorlar yine de. Finalindeki 'yarım kalmış' "Thelma Ve Louise" göndermesiyle hikayenin 'tamamlanamamış' bakış açısını gösteriyor bizlere.

"Kurtuluş Son Durak", son yarım saatine kadar tavizsiz bir şekilde yoluna devam edip kara mizahla doğru bir bağlantı kurarken, son bölümlerde hikayenin ritmini epeyce zedeleyen 'aksiyoner' bir tavrı devreye giriyor. Buradaki kadınların 'ses'ini kitlelerin duyması için böylesi bir yol tercih edilmiş belli ki, ama 'bütün' düşünüldüğünde bunun sonradan eklenmiş gibi durduğu aşikar. 'Büyük' sözler söylemek için mutlaka büyük oynamak gerekmediğini, 'küçük' ayrıntıların da bütünü layıkıyla ortaya koyabileceğini unutmış görünen senarist Barış Pirhasan, o noktaya kadar etkisini kaybetmeden getirdiği hikayeyi sallamaya başlıyor burada. Neyse ki usul usul inşa ettiğini tümünden yıkamıyor ve 'yarım tatmin' aşamasında bırakıyor bizi. Bu filmdeki erkek karakterlerin tamamının 'sorunlu' olmasıysa, ilginçtir, pek hırpalamıyor yapımı. Filme 'erkek düşmanı' etiketi yapıştırılmasına neden olacak bu durum, "Az bile yapmışlar!" diyebileceğimiz bir sonuç doğuruyor bize sorarsanız. Bütün köşeleri kapmış erkeğin 'iyicil' doğasını göstereceksiniz de ne olacak! Gerçekten 'iyi' olanların bundan alınacağını da sanmıyoruz doğrusu... Buradaki erkeklerin, eylemlerini 'bilinçsizce' yapıyor oluşları bile erkeğin ne kadar 'zavallı' bir yaratık olduğunu gösteriyor zaten. Buna feminist bir bakış mı dersiniz, yoksa 'pozitif ayrımcı' bir beynin ürünü mü, bilemeyiz ama sadece 'insan olmaya çalışmak' diyoruz biz buna, pek beceremsek de...

"Kurtuluş Son Durak", popüler sinemamızda bir 'milat' sayılmasa da, kadına şiddetin 'karikatürize' edildiği, hatta 'haklı' gösterilmeye çalışıldığı toplumumuza bir 'uyarı' niteliği taşıyor. Özellikle de kadınların 'güçlü' olduklarına dair bilinci açmaya yönelik bir işlevi olduğu da söylenebilir bu filmin. Eksikleri ve gediklerine rağmen, belli bir bölümüyle kara mizaha doyurucu bir açı kazandırdığı da bir gerçek.

Mete Horozoglu, "Nefes"ten bu yana ilk defa 'olmuş' bir karakterle karşımızda...

Yavuz Bingöl'ü sadece Nuri Bilge Ceylan oynatabiliyor galiba!

YÖNETMEN Yusuf Pirhasan
OYUNCULAR Belçim Bilgin, Demet Akbağ, Asuman Dabak, Nihal Yalçın, Ayten Soykök, Damla Sönmez, Mete Horozoglu, Yavuz Bingöl, Ahmet Mümtaz Taylan
YAPIM 2012 Türkiye
SÜRE 103 dk.
DAĞITIM UIP (BKM Film)

Son yarım saate kadar tavizsiz yoluna devam edip kara mizahla doğru bir bağlantı kurarken, sona doğru ritmi zedeleyen 'aksiyoner' bir tavrı devreye giriyor.

BU SON OLSUN

12 EYLÜL FİLMLERİYLE İLGİLİ OLARAK BU DİLEĞİ PAYLAŞMAK MÜMKÜN değil, hani iktidarın 12 Eylül'le hesaplaşmasında olduğu gibi,

sinema için de bu hesaplaşmanın hâlâ epey başında olduğumuz açık. Arkası gelsin isterken "Bu Son Olsun" demek olmaz ya, darbelerin, acıların, adaletsizliklerin son bulmasından söz ediyoruz elbette.

Bir 12 Eylül komedisi olarak tanıtılan "Bu Son Olsun", darbeden önce başlayarak beş evsiz adamın ve etraflarındaki devrimcilerin, ülkücülerin, derken memleketin hikayesini anlatmaya çalışıyor. Devrimcilerle arası daha iyi olmakla birlikte, karınlarını doyurmaya çalışan beş kafadar, bazı akşamlar aynı mahallede Sinanların evinde, olmadı Gültekinlerin evinde yemek yemek gibi bir yol izliyorlar. Bir sabah, yine nereden yemek bulsak derdine düşmüşken sokakların bomboş olması, artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını işaret ediyor. Sokağa çıkma yasağına uymak gibi bir zorunlulukla baş etmeleri, evsiz ekibi için zorlukların başlangıcı oluyor, malum, sokaklar onların evi. Ama askere bunu anlatamayacaklarını herhalde söylemeye gerek yok; onlar da yakalanıyor. Filmin geri kalanı cezaevinde geçiyor; konu askerin davranışları, devrimcilerin kendi aralarındaki anlaşmazlıkları, doktorun iktidara yalaklıkları, cezaevi müdürünün ihtirası ama en çok yine askerler ve bilumum hukuksuzlukları... "Bu Son Olsun" başlığı, bunların hepsine dair bir dilek olarak okunabilir, pekala.

12 Eylül filmi deyince, 'biz nerede yanlış yaptık' temalı filmler görmek, son 30 yılın büyük eziyetlerinden biri oldu, kabul edelim. Asıl meselenin, güzel günler için mücadele eden devrimciler ile her yöntemi kullanıp onları ortadan kaldırmaya çalışan devlet arasında olduğunu görmezden gelmek, sıkıntı verecek kadar yaygın bir yaklaşım. Onun yerine ya devrimcilerin bölünmüşlüğü, örgütler arası rekabet, çekememezlik, ya sağ-sol çatışması teması hep daha çok tutuldu. Gerçekçi olmadıklarından değil

belki ama büyük resmi yansıtmaktan yoksun oluşları, 12 Eylül filmleri deyince aklımıza gelen örneklerin kısırlığının başlıca sebeplerindendi.

"Bu Son Olsun", belki çok yaratıcı esprilerle süslü değil, az çok darbeyle yüz göz olmuş insanlar için bayağı tekrar olacak cinsten replikleri çok. Belki, çok ayrıntılı karakterlerle meselesini derinlemesine işlemeyi başaran bir film değil, daha çok tahmin edilebilir ve sığ bir gidişatı var. Ama karşısına 12 Eylül'ün mağdurlarını değil, kendisini koyacak kadar düzgün bir duruşu var. "Bu Son Olsun", salt bu nedenle 12 Eylül filmleri içinde anlamlı bir yere sahip olacak olanlardan.

Ayrıca, kahramanlardan birinin öyküsünü 6-7 Eylül'e bağlayarak 'devlette devamlılık' esasına dikkat çekmesi, "Bu Son Olsun"u zenginleştiren ve duruşunu güçlendiren bir motif olmuştu.

Aslında birkaç evsizin maceraları üstünden, evi olmayan insanların sokağa çıkma yasağı anındaki arada kalmışlıklarından başlayarak bir 12 Eylül eleştirisi yapmak, epey ilginç bir fikir. Ancak filmin geri kalanı için söylenebilecek olan şey, bütünüyle müthiş bir karikatürizasyona dayanması. Karakterler abartılı, hikaye yarı fantastik, olay örgüsü bayağı şablona dayalı görünüyor. Cezaevi müdürü, ya da gardiyan, bunun en net gözlenebildiği karakterler olarak örnek verilebilir. Sadece hırslı, ama hırslı olmak için hırslı oldukları dışında bir yanlarını görmeyişimiz, filmin eğlenceli yanına güç verse de gerçeklik hissini epeyce zayıflatıyordu.

Belki, yaşanmış öykülere daha fazla dayanmayı seçmesi, "Bu Son Olsun"u çok daha başarılı bir film haline getirebilirdi. Özellikle cezaevindeki tünel çalışmaları ve sürprizli sonu, sinemada anlatmayı hak eden gerçek onca öykünün hafızalarda, anılarda, kitaplarda durduğunu akla getiriyor. Bir de "Beynelmilel" in neden bu kadar iyi bir 12 Eylül komedisi olduğunu... [\[1\]](#)

Filmin gala için Emek Sineması'nın sokağını seçerek, Emek uğruna verilen mücadeleye destek vermesi dikkate değerdi.

Bir ayrıntı: Anayasal düzeni değiştirmeye teşebbüsten idam verildiği madde, Anayasa'nın 146. maddesi değil, TCK 146/1'i.

YÖNETMEN Orçun Benli

UYUNCULAR Mustafa Uzunyılmaz, Ferit Kaya, Volga Sorgu, Ufuk Bayraktar, Engin Altan Düzyatan, Hazal Kaya, Serdar Orçin, Eray Özbal, Deniz Uğur

YAPIM 2011 Türkiye

SÜRE 103 dk.

DAĞITIM Özen Film (Uzak Yakın Film)

Evi olmayan insanların sokağa çıkma yasağı anındaki arada kalmışlıklarından başlayarak bir 12 Eylül eleştirisi yapmak ilginç bir fikir.

KARANLIK SAAT

ORJİNAL ADI The Darkest Hour

YÖNETMEN Chris Gorak

OYUNCULAR Emile Hirsch, Olivia Thirlby,

Max Minghella, Rachael Taylor

YAPIM 2011 ABD

SÜRE 89 dk.

DAĞITIM Tiglon (Bir Film)

Açıkçası 3D gözlüklerle binaların yavaş yavaş eridiği, görüntülerin 'büyük' lüğünden başka şeyi olmayan bir film.

SALGIN FİMLERİ GENELLİKLE VİRÜSÜN YAYILMASIYLA BAŞLAR VE TÜM ŞEHİR, insanlar karantinaya alınarak sürer. Chris Gorak'ın yönettiği "Karanlık Saat"te virüs gibi yayılan ve insanlığın soyunu kurutmaya çalışanlar ise elektrikle beslenen uzaylılar.

İki Amerikalı, Sean ve Bob bir iş anlaşması için Moskova'ya inince önce projelerini gösterdikleri İsveçli adam tarafından dolandırıldıklarını anlar, aynı gece gittikleri barda hem İsveçli adama, hem de güzel iki Amerikalı kızı rastlarlar. Kimsenin ne olduğunu anlamadığı bir anda gökyüzünün rengi değişir ve etrafa yayılan alev topları insanları 'toz'a dönüştürmeye başlar, kaçmayı ve bir depoya saklanmayı başaran beş kişi ise Amerikalılar ile dolandırıcı İsveçli'den başkası değildir.

Film buraya kadar birçok klişeye yaslanarak ilerliyor, bundan sonrası da pek parlak değil. Zamanla kendileri gibi kurtulabilmiş insanlarla karşılaşıyorlar ama geride kalanlar insanlığın kurumuş çölünde sıkışmış gibiler ve sinsice yaklaşıp insan bedenini külleştirebilen bu elektrik akımıyla savaşmanın bir

yolunu bulmaktan başka çareleri de yok.

"Karanlık Saat", açıkçası 3D gözlüklerle binaların yavaş yavaş eridiği, görüntülerin 'büyük' lüğünden başka şeyi olmayan bir film, söyleyecek çok az şeyi var, bu yüzden gösterişli yıkılış sahnelerine sığmıyor. Çok zorlarsak yanlış yıkılmış bile olsa Amerikalıların histerik bir biçimde elçiliğe sığınma çabalarından, Rusların da kaçmak yerine kendi 'evlerinde' kalıp savaşmayı tercih etmelerinden, herkesin bir evi olması gerektiği gibi bir kaniya varabiliriz.

Korku-gerilim filmlerinden alışık olduğumuz birkaç kişinin krizi yaratan duruma karşı verdiği mücadele ve bu mücadele esnasında karakterlerin içsel hezeyanlarına bölünerek dağılan parçalar, hepsi "Karanlık Saat"te de mevcut. Dolayısıyla tipik bir gerilim filmi matematiğinden ötesi, abartılmış görsel efektler o kadar. [A]

Moskova bir film mekanı olarak değişik bir atmosfer yaratmış.

Oyunculuklar baştan sona vasatı aşmıyor.

“Emek”çiler vazgeçmez!
86 yıl bu kuyrukta bekledik.
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org> Yine bekleyeceğiz.

siyad
Sinema Yazarları Derneği

SAFTİRİK GREG'İN GÜNLÜĞÜ: RODRICK KURALLARI

ORJİNAL ADI Diary Of A Wimpy Kid:

Rodrick Rules

YÖNETMEN David Bowers

OYUNCULAR Zachary Gordon, Devon

Bostick, Robert Capron, Rachael Harris

YAPIM 2011 ABD

SÜRE 99 dk.

DAĞITIM Tigon

Best-seller
uyarlaması, ikinci filmle
devam ediyor. Ağırılık
bu kez Greg'in
ağabeyi Rodrick'te...

SADECE ORTAOKUL SEVİYESİNDEKİ YENİYETMELERE DEĞİL, BÜYÜKLERE DE eğlenceli gelen ilk filmin ardından ikinci film karşımızda. 2004'te ilk kez okuyucuyla buluştuğunda best-seller haline gelen ve bizde "Saftirik Greg'in Günlüğü" adıyla yayımlanan kitap serisi, sinemada da ikinci halkasına kavuşmuş durumda. Üstelik bu kez görüntü formatı da değişip büyümüş; Saftirik Greg sinemaskop olarak karşımızda! Kitaptaki çizimlere sadık kalınarak aralara serpiştirilen 'çizgi Greg'ler haricinde, gerçek oyuncularla hayata geçirilen hikayelerin ilkinde, ortaokula başlayan Greg'in akranlarıyla yaşadığı sorunlara şahit olmuştuk. 11-14 yaş grubunun sinemada pek ele alınmadığını düşünürsek, film bu anlamda isabetli bir seçim yaparak 'boşluğu' doldurmayı başarmıştı.

Araya giren yaz tatilinin ardından yeni okul dönemiyle başlayan ikinci filmde ise sınıftaki arkadaşlar yerlerini korurken, asıl ağırılık Greg ile hiç geçinemediği abisi Rodrick üzerine biniyor. Anne-babaları tarafından artık iyi geçinmeleri konusunda

tembihlenen iki haylaz, kaderin cilveleri sonucu birbirlerine muhtaç hale geliyorlar ve 'kardeş sevgisi' mesajı taşıyan, su gibi de akıp giden bir komediye hayat veriyorlar. Tabii bu arada Greg de bir yaş büyüdüğü için, sınıfa yeni gelen güzel Holly'ye abayı yakıyor.

Diğer yandan Rodrick'in kurduğu rock grubuyla yetenek yarışmasına katılma hevesi de hayli eğlenceli durumlara yol açıyor. Tek sorun, rock grubuna 'uzman gitarist' sıfatıyla sonradan dahil olan karakterin, son derece itici çizilmiş olması. Hatta ailece yemek yedikleri sahnede gitaristin 'rockçı' modelini anlatırken olumlu pek bir şey söylememesi, bu müzikle uğraşanların beş parasız süründüklerini dile getirmesi, bu müziği ve temsil ettiği değerleri bilenler için pek hoş karşılanacak şeyler değil. Ya da sadece o örnek üzerinden konuşulduğunu düşünmek en iyisi... [1]

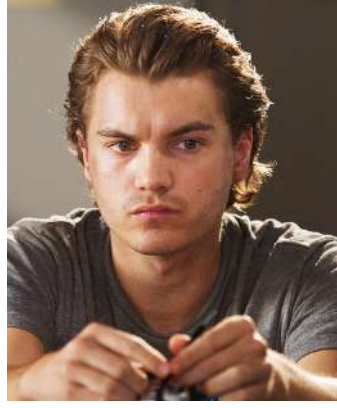
Saftirik Greg hayranlarına, üçüncü filmin de yaz sonuna doğru hazır olacağını müjdeleyelim.

Farrelly Kardeşler'in espri anlayışını çağırştıran 'iğrenç' şakalar bu tarzı sevmeyenlere tatsız gelebilir.

BU SON OLSUN

KARANLIK SAAT

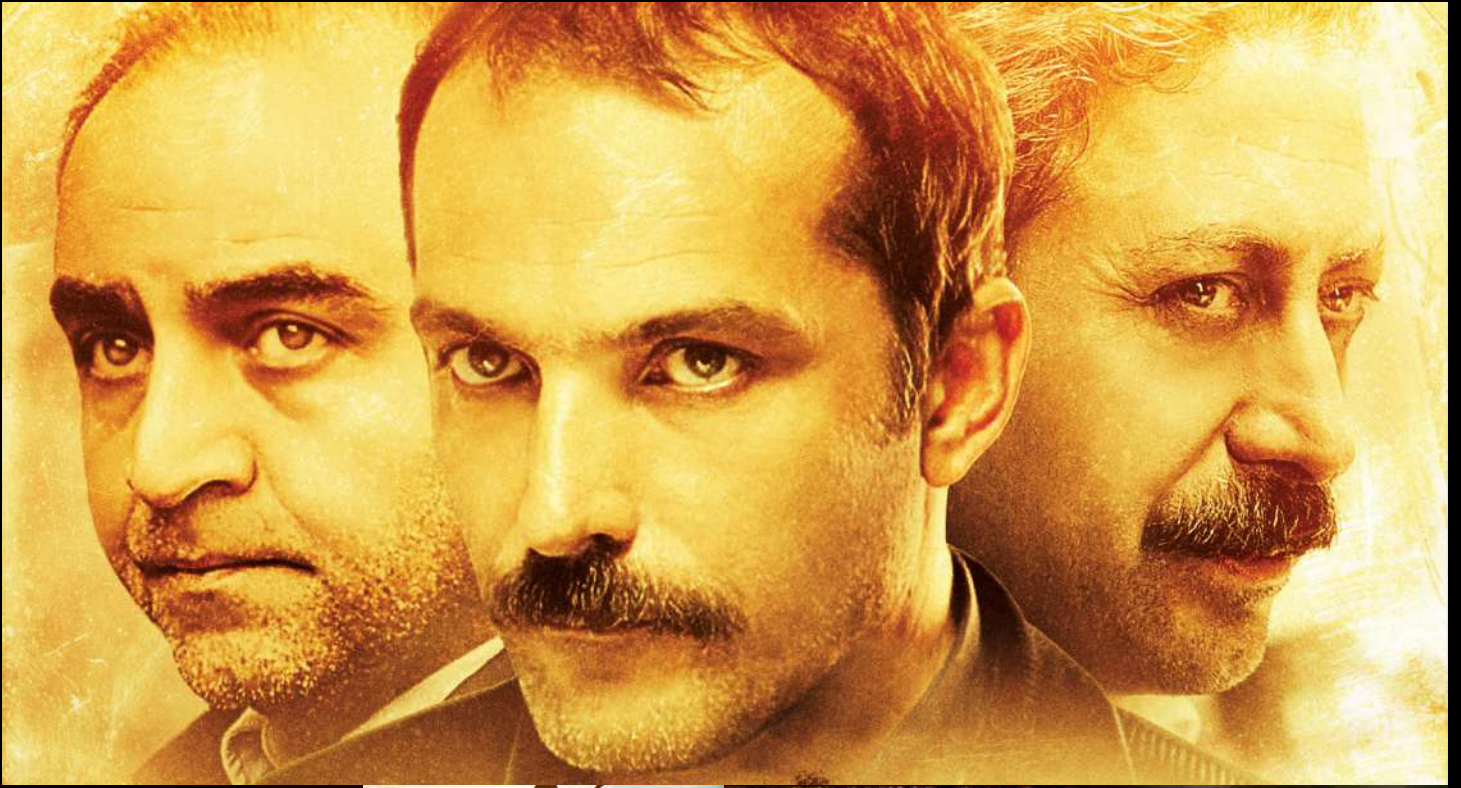
KURTULUŞ SON DURAK

TUTKU GÜNLÜKLERİ

	BİLGEHAN ARAS	OKAN ARPAÇ	TUNCA ARSLAN	BURAK GÖRAL	MURAT ÖZER	BURÇİN S. YALÇIN
BU SON OLSUN					★	
KARANLIK SAAT				★		
KURTULUŞ SON DURAK				★★	★★	
SAFTIRIK GREG'İN GÜNLÜĞÜ: RODRICK KURALLARI		★★★				
TUTKU GÜNLÜKLERİ	★★★			★★★★	★★★★	★★★★
ACI TATLI TESADÜFLER		★★★★		★★★★		
ACIMASIZ TANRI				★★★★★	★★★★	★★★★★
AŞK VE DEVRİM		★★	★★★★		★★	
BİSİKLETLİ ÇOCUK	★★★★★	★★★★★	★★★★	★★★★★	★★★★★	★★★★
GELECEK	★★	★★★★			★★	
GÖREVİMİZ TEHLİKE 4	★★	★★★★		★★★★	★★★★	★★★★
İÇİNDE YAŞADIĞIM DERİ		★★★★★		★★★★	★★★★	★★★★
KAÇIŞ		★★				★★
KATİL KÖPEK BALIĞI		★★				
LABİRENT	★★★★	★★★★	★★	★★★★	★★★★	
NAR		★★★★★	★★★★	★★★★	★★★★	★★★★
SHERLOCK HOLMES: GÖLGE OYUNLARI	★★	★★	★★	★★	★★	
SİHİRLİ OYUNCAKLAR		★★				
SÜMELA'NIN ŞİFRESİ: TEMEL		★		★		
YENİ YIL		★★★★				★★★★
YILBAŞI GECESİ				★	★	★★
CONTROL					★★★★★	
MAYMUNLAR CEHENNEMİ: BAŞLANGIÇ	★★★★★	★★★★★	★★★★	★★★★	★★★★	★★★★★
SUİKAST		★★★★	★★		★★★★★	★★★★
ŞİRİNLER	★	★★★★		★★	★★	★★

SIYAD'IN 'EN İYİLERİ' İÇİN KİŞİSEL NOTLAR

SİYAD üyelerinin verdiği oylar doğrultusunda belirlenen '2011'in en iyileri adayları'na bakarak, başta 'en iyi film' kategorisi olmak üzere tüm dallarda klasik 'eleştirmen tavrı'nın yansıtıldığı söylenebilir.

G EÇEN HAFTA ARKA PENCERE YAZARLARININ 2011'DE SİNEMALARIMIZDA GÖSTERİME GİREN FİMLER ARASINDA

(yerli-yabancı ayrımı yapmadan) en iyileri belirlemesinin ardından, bu hafta da SİYAD üyelerinin adayları açıklandı. Toplam 43 sinema yazarı, 2011 boyunca gösterime giren 70 yerli, 218 yabancı filmi değerlendirerek çeşitli kategorilerde beşer aday belirledi, yabancı filmler için de en iyi ilk 20'yi listeledi. 12 Ocak'ta yapılacak ikinci tur oylamadan sonra 44. SİYAD Ödülleri 16 Ocak'ta sahiplerini bulacak.

Arka Pencere'nin listesinde olduğu gibi SİYAD'ın seçimlerinde de "Bir Zamanlar Anadolu'da"nın kesin bir üstünlüğü görülüyor. Nuri Bilge Ceylan'ın Cannes'da büyük başarıya imza atan filmi, 'en iyi kadın oyuncu performansı', 'en iyi yardımcı kadın oyuncu performansı' ve 'en iyi müzik' dışındaki tüm kategorilerde adını adaylar arasına yazdırdı. Yani, "Bir Zamanlar Anadolu'da", 'en iyi film', 'en iyi yönetim', 'en iyi senaryo' (Ebru Ceylan, Nuri Bilge Ceylan, Ercan Kesal), 'en iyi erkek oyuncu performansı' (Taner Bırsel ve Muhammet Uzuner'le iki adaylık), 'en iyi yardımcı erkek oyuncu performansı' (Ercan Kesal, Fırat Tanış ve Ahmet Mümtaz Taylan'la üç adaylık), 'en iyi görüntü yönetimi' (Gökhan Tiryaki), 'en iyi kurgu' (Bora Gökşingöl, Nuri Bilge Ceylan), 'en iyi sanat yönetimi' (Dilek Yapkuöz Ayatuna) olmak üzere sekiz dalda ilk beşe girmiş oldu.

SİYAD üyelerinin verdiği oylar doğrultusunda tümüyle puanlama yöntemiyle karşımıza gelen bu sonuçlara bakarak, kişisel bazı notlar düşmem gerekirse; 'en iyi film' adaylarının tam anlamıyla klasik 'eleştirmen tavrı'nı yansıttığını söyleyebilirim. "Bir Zamanlar Anadolu'da" dahil olmak üzere, "Gelecek Uzun Sürer", "Gölgeler Ve Suretler", "Press" ve "Saç", gişe açısından büyük ses getiremeseler de eleştirmenlerden beğeni

toplayan filmler olmuşlardı ve SİYAD üyelerinin bu açıdan 'geleneklere uygun' davrandığı söylenebilir. Bu kategoride kendi adıma "Nar" ve "Dedemin İnsanları"nın da aday olabileceklerini düşünmüştüm, yanıldım. Bazı eleştiriler alan, "Sonbahar"dan sonra Özcan Alper için bir düşüşe karşılık geldiği söylenen "Gelecek Uzun Sürer"se listedeki sürpriz oldu bana sorarsanız.

'En iyi yönetim' adaylarına, kişisel listemle bire bir örtüştüğü için söyleyecek hiçbir şeyim yok. Türk sinemasının orta kuşağı tüm görkemiyle karşımızda: Nuri Bilge Ceylan, Çağan Irmak, Tayfun Pirselimoglu, Ümit Ünal, Derviş Zaim. Çağan Irmak ve Ümit Ünal'ın filmlerinin değilse bile kendilerinin aday olması da sevindirici.

'En iyi kadın oyuncu performansı' kategorisinde Demet Akbaş, "Eyvah Eyvah"tan sonra "Eyvah Eyvah 2"yle de adaylar arasına girdi. "Yangın Var"la Nesrin Cavadzade, "Gölgeler Ve Suretler"le Hazar Ergüçlü, "Saç"la Nazan Kesal ve "Atlıkarınca"yla Nergis Öztürk de listeyi tamamlıyor. Zeki Demirkubuz'un "Kıskanmak"ıyla tanıyıp oyunculuk gücüne tanık olduğumuz Nergis Öztürk'ün "Gişe Memuru"yla 'en iyi yardımcı kadın oyuncu performansı' dalında da adaylar arasına girdiğini belirtiyim. Bildiğim kadarıyla bu SİYAD ödülleri açısından bir ilk.

Erkek oyuncular için yapılan seçim bence tartışmalara açık. Yılın eleştirmenlerce de beğenilen filmlerinden "Behzat Ç. Seni Kalbime Gömdüm" ve "Labirent"ın başrol oyuncularları Erdal Beşikçioğlu ve Timurçin Esen'in yeterli oy alamaması, bence sürpriz oldu. "Bir

Zamanlar Anadolu'da"nın komiseri Yılmaz Erdoğan'ın, Taner Bırsel ve Muhammet Uzuner'in yer aldığı bir listeye girememesi de dikkat çekici neresinden bakılsa.

Yardımcı kadın oyunculara gelirsek; bu yılki değerlendirmede eleştirmenlerin gözlerinden hayli irak kalan üç filmdeki oyunculuklardan söz edebilirim: "Beni Unutma"yla Tuba Ünsal, "Kaledeki Yalnızlık"la Özlem Tekin ve "72. Koşuş"la Nursel Köse'nin kişisel listemde yer aldıklarını belirtmekle yetineyim.

Yardımcı erkek oyunculara ise Altın Portakal'daki favorim "Behzat Ç."deki Hakan Boyav'dı. SİYAD seçimlerinde ise Boyav'la birlikte "Labirent"ın Ozan Bilen'i de kişisel listemde yer alıyordu. Ne yazık ki diğer SİYAD üyelerinden yeterli oyu alamadılar.

'En iyi kurgu' ve 'en iyi sanat yönetimi' dallarına dair söyleyeceğim özel bir husus yok, tüm adayları kutluyorum. Ben sonucu biliyorum, ancak ödülü kazanan 16 Ocak'ta açıklanacağı için susmak zorundayım ama Ahmet Uluçay Umut Ödülü'nün de gerçekten hak eden genç bir sanatçıya gitmiş olduğunu şimdiden vurgulayayım.

Gösterime giren 70 film arasında, adaylıkların 14 filme dağıldığı 'SİYAD Ödülleri 2011'de çekişmeli bir ikinci tur yaşanacağını şimdiden söyleyebilirim. SİYAD'ı izlemeye devam edin...

Haftaya görüşmek üzere. Sinema salonunu en son siz terk edin!

KANLI DÜĞÜN

80'li yılların özgürleşen İspanya'sında bu kez gençlik aşkına, dansa ve dansçılara olan ilgisine sarılmıştı Saura. Flamenko üçlemesinin ilk filmi "Kanlı Düğün" (Bodas De Sangre) ise bizleri kendisine meftun edecek, çıldırtıcı bir deneyim olarak kalacaktı gelecek nesillere.

SİNEMAYA 50'LERİN SONUNDA BAŞLAYAN VE FRANCO DÖNEMİNİN ACIMASIZ İKLİMİNE RAĞMEN BOYUN EĞMEDEN

sinema yapmayı sürdüren bir isimdi Carlos Saura. Saura'nın iktidara olan sert tavrına rağmen salt sinemasal yeteneğiyle hayatta kalmayı başaran bir yönetmen olduğunu söylemek mümkün. Zira usta, rejimi alabildiğine eleştiren, sansürlendikçe daha da sert filmler yaparak otoritenin karşısına çıkmasına rağmen, yurt dışında filmlerine gösterilen ilginin İspanya'nın antidemokratik imajını az da olsa törpülüyor olmasından ötürü kendisine bir dokunulmazlık oluşturmayı başarmıştı. Franco'nun ölümünün ardından ilk gençlik yıllarında bir fotoğrafçı olarak defalarca resmettiği dansçıların hikayelerini anlatmaya geri döndü. Onları fotoğraflarken zihninden geçen hikayeleri, biraz da dansçıların karakterinden ayırarak sunmaktı niyeti. En azından 80'lere damgasını vuracak olan Flamenko üçlemesi bunu gösteriyordu.

"Carmen" (1983) ve "Büyülü Aşk" (El Amor Brujo, 1986) ile birlikte Flamenko üçlemesini oluşturan "Kanlı Düğün" (1981), sadece Saura'ya dünya çapında bir şöhret getirmekle kalmadı, sinemasal katarsise getirdiği yorumla da unutulmazlar arasındaki yerini aldı. Saura, genç bir fotoğrafçıyken kanına sızan Flamenko büyüünün peşinden gitmiş, bir sahne eserini uyarlamak için dahiyane bir yol bulmuştu bu filmle. Bir yandan bedenini dansa adanmış, bedeniyle hikaye anlatmayı seçmiş kişilerin yaşamına odaklanıyor, beri yandan da onların performans sırasında yaşadıkları yarı şizofren başkalaşımın sinemasal karşılığını perdeye yansıtmak istiyordu. Epey zor bir işin altına giren

Saura'nın bu deneyime izleyiciyi de ortak ettiği, "Kanlı Düğün" macerasından filmin ismine yakışır biçimde kamerasından kan damlayan bir zaferle çıkıp bizleri selamladığı kesin. "Kanlı Düğün", 72 dakikalık kısa süresine rağmen izleyicinin üstüne şizoid bir rüya gibi çöreklenip sarmalıyor sonra da aniden uyanmanızı sağlıyor... İspanyol yazar Garcia Lorca'nın 1932'de kaleme aldığı, ilk kez 1933'de sahnelenen klasik oyun metnini bir Flamenko dans tiyatrosu formunda sinemaya uyarlayan Saura, duygusal anlamda eseri çözümleme işini bizzat performans sergileyen kişilere bırakıyor filmde... En basit tabirle bir ekip işi olarak tanımlayabiliriz bu çalışmayı. Saura, daha çok bu çözümlemenin en doğru parçalarını seçip perdeye yansıtan maestro konumunu kendisine uygun görmüş. Filmdeki koreografi Flamenko'nun en büyük ustalarından Antonio Gades'e ait. En az onun kadar gözünün yağı yenilesi bir performans sergileyen oyuncuların/dansçıların bir diğeryse -yine usta bir Flamenko'cu olan-Cristina Hoyos. Gades-Hoyos ikilisinin birlikte izlemeye başlı başına bir meseleyken, bir de böyle dahiyane bir kurgu içerisinde, peşlerinde Saura'nın kamerasıyla onların sergilediği performansı izlemek müthiş bir deneyim.

Garcia Lorca'nın eseri, Leonardo adlı bir gence âşıkken kasabanın beylerinden biriyle istemediği bir evlilik yapmak zorunda kalan gelinin öyküsünü anlatıyor temelde. Düğün günü gelip çatığında, Leonardo daha fazla dayanamayıp düğüne engel olmak, sevdiği kadını alıp gitmek üzere ortaya çıktığındaysa büyük bir trajedi gerçekleşiyor. Saura filmde bu hikayeye hemen girmiyor. Filmin başında dansçıların hikayelerini, hikayeye bakış açılarını dinliyoruz. Ayrıca başroldeki Gades ve

Hoyos'un Flamenko'yla ilişkilerini, ustalarına duyduklarıyla saygıya varana dek dinliyoruz. Bunun sebeplerinden biri, Saura'nın anlatım için seçtiği yöntemde yatıyor. Saura, evvela bizleri "Kanlı Düğün"ü sahneleyecek olan Flamenko kumpanyasının dansçılarıyla tanıştıyor. Ardından da dansçıların performans sırasında yaşadığı şizofreniye izleyeni ortak ediyor. Dansçılar yavaş yavaş rollerine yerleşiyor. Prova başlamadan önce yaptıkları hazırlık, kostümleri, makyajları, ses-akort çalışmaları, danslarının, dinleyeceğimiz parçaların hazırlık aşamaları geliyor perdeye. Dansçıların tamamının işine gösterdiği özen, prova öncesi konuşmaları, hazırlıkları da ayrıca seyre şayan. Tüm bu sürecin ardından oyun ciddiyetinde bir prova gerçekleşiyor. O sırada dansçılar kimliklerinden sıyrılarak oyundaki kişiliklerine geçiş yapıyorlar. Tıpkı bizim gibi. Dansçılarla benzer bir motivasyona girmemizi sağlayan Saura, izleyiciyi de 'rol yapan' kıvamına getirmek için kurguladığı düzeneği tıkrı tıkrı işletiyor.

Bu noktada besteci Emilio de Diego'nun dünya dışı müziklerini etkisini yadsınamak gerek. İzleyiciyi kahramanların yaşadıklarıyla benzer bir ruh haline sokmayı başaran bu parçalardan özellikle "Ay, Mi Sombrero" (Şapkam) çok etkili. Gades'in koreografisinin anlam bulduğu, hatta Hoyos-Gades ikilisinin -ki damat rolündeki Juan Antonio Jiménez'in de hakkını teslim etmek gerekir-performansının taçlanmasını sağlayan unsur da yine Diego'nun müzikleri oluyor.

Her detayını ölene dek hatırladığınız, hayatta görüp görebileceğiniz en tuhaf, duygusal anlamda en yorucu rüyayı düşünün... "Kanlı Düğün" her seferinde bu etkiyi yaratmayı başarıyor işte. ■

2012'DE KIYAMET KOPARACAK BİRBİRİNDEN ÇARPICI 11 FİLM

Merakla beklenen devam filmleri, parmak ısırtan dev bütçeli projeler, ismiyle bile gişe garantileyen usta yönetmenler... 2012'de sinema biletine ayıracığınız bütçe için bizden minik bir rehber...

ARKA PENCERE YAZARLARININ BELİRLİDİKLERİ 2011'İN EN İYİ FİMLERİ LİSTESİNİ GEÇEN HAFTA SUNMUŞTUK. ŞİMDİ DE sıra, 2012'de izleyeceğimiz 'en heyecan verici filmler'e göz atmaya geldi. Fakat öyle zengin bir liste var ki önümüzde, sayıyı 11'e indirirken hayli zorlandık. "The Muppets"; Jean-Jacques Annaud'dan "Black Gold"; Jennifer Lawrence'lı bilimkurgu "The Hunger Games"; Demir Adam, Kaptan Amerika, Thor gibi süper kahramanları aynı öyküde toplayan "The Avengers"; 'siyah giyen adamlar'ın 10 yıl sonra dönüş yaptığı "Men In Black III", Tim Burton'ın unutulmaz kısa animasyonundan uyarladığı "Frankenweenie"; Alex Proyas'dan "Paradise Lost"; Tarantino'dan "Django Unchained"; Spielberg'den "Lincoln"; yeni "Star Trek" ve Bond filmi "Skyfall"... Şimdiden iyi seyirler.

1 THE DARK KNIGHT RISES
"Kara Şövalye"nin vizyona girer girmez bir başyapıt olarak selamlandığını düşünürsek, Christopher Nolan'ın üçlemeyi nihayettlendireceği "The Dark Knight Rises"ın da benzer coşkuyla karşılanacağını söylemek kehanet sayılmaz. DC Comics'in efsane Yarasa Adam'ı, fragmanlardan da görüldüğü kadarıyla en büyük macerasıyla karşımıza çıkmaya hazırlanıyor. "Kara Şövalye"de yaşananlardan sekiz yıl sonrasını anlatan bu yeni bölümde, terörist lider Bane, Gotham City'ye geri dönüyor. Kedi Kadın'ın, fragmandaki "Fırtına yaklaşıyor Mr. Wayne!" uyarısına bakılırsa, gerçek anlamda kıyamet kopacağı kesin. 250 milyon dolarlık bütçesiyle şimdiden sinema tarihinin en pahalı filmleri arasına giren "The Dark Knight Rises"da Christian Bale, Joseph Gordon-Levitt, Gary Oldman, Anne Hathaway, Michael Caine gibi devler bir arada... Temmuz bekliyoruz.

2 THE AMAZING SPIDER-MAN
Sam Raimi'nin bir türlü adam gibi sinemaya aktarılamayan "Örümcek-Adam"a hak ettiği itibarı kazandırdığı 2002 yapımı filmin üstünden 10 yıl geçti. Tobey Maguire'la özdeşleşen Örümcek-Adam da miadını doldurdu. Bir süre önce ilan edildiği üzere "Sosyal Ağ"dan da hatırlayacağınız Andrew Garfield, artık beyazperdenin yeni Örümcek-Adam'ı... Bu değişimle birlikte filmin adı da "The Amazing Spider-Man"e dönüştü. Önceki serinin bir parça hüsrana yaratan o karanlık son filminin ardından, Columbia şirketi daha genç bir oyuncu eşliğinde 'para basan' bu gösterişli seriyi yeniden ayağa kaldırmak niyetinde. Şimdiden devam filmlerinin takvimi hazır. Tek yönetmenliği "Aşkın (500) Günü" olan Marc Webb imzalı filmde Garfield'ın yanında Emma Stone, Martin Sheen ve Sally Field da var. Temmuzda sinemalarda...

2

3

4

5

3 THE HOBBIT: AN UNEXPECTED JOURNEY

2000'lerin başına damga vuran sinema olayı "Yüzüklerin Efendisi", 'asla beyazperdeye aktarılamayacak roman' klişesini de yerle bir etmişti. Peter Jackson'ın yüzlerce milyon dolara mal olan hayatının projesi, seyirciden rekor ilgi görmekle kalmayıp, Oscar'ları da silip süpürmüştü. Yönetmenin epeydir üzerinde çalıştığı, yine J.R.R. Tolkien'den uyarladığı "The Hobbit" ise nihayet bu yıl karşımızda olacak ve eminiz "Yüzüklerin Efendisi" gibi bir sinema olayına dönüşecek. Smaug adlı ejderha tarafından çalınan hazineyi geri almak için cüce arkadaşlarıyla amansız bir yolculuğa çıkan Bilbo Baggins adlı Hobbit'in serüvenini anlatan yapıtta Elijah Wood yine Frodo rolünde. Filmde ayrıca Martin Freeman, Cate Blanchett, Orlando Bloom var. Aralık 2012'yi ipe çekiyoruz.

4 THE BOURNE LEGACY

TV için çekilmiş mini dizi versiyonu 1990'da "Bourne Kimliği" adıyla ekranlarımıza geldiğinde epeyce ilgi gören hikaye, asıl başarıya 2002'deki sinema filmiyle ulaşmıştı. Robert Ludlum'un romanından uyarlanan "Geçmişi Olmayan Adam" (The Bourne Identity), öyle sevildi ki ardından iki devam filmi çekildi. Yapımcılar da gişesi garanti hikayeyi yeniden ısıtmak için adeta gün saydılar. Hemen söyleyelim, yeni filmde Matt Damon yok, dahası Jason Bourne da yok. Yerini Aaron Cross adlı karakterle Jeremy Renner alıyor. Bu değişikliği hazmedebilirsiniz, yıllara yayılacak devam filmleriyle birlikte bizi yine CIA merkezli, bol entrikalı ve keyifli maceralar bekliyor diyebiliriz. Rachel Weisz, Edward Norton, Joan Allen filmin diğer ünlüleri... Ağustos'ta sinemalarda.

5 BRAVE

Pixar neylerse güzel eyler, diyerek iştahla eylül ayını bekleyebiliriz. "Mısır Prensi"nin yönetmenlerinden Brenda Chapman'ın, Mark Andrews'la beraber imza attığı "Brave", Prenses Merida'nın hem büyüklere hem küçüklere hitap eden hikayesini anlatıyor. Kaderini ve hayatını kendi çizmek isteyen Merida, kararlarıyla krallığın düzenini bozunca bir bilgeye başvuruyor ve ondan geleceğin tehlikelerle, uğursuzlukla dolu olduğunu öğreniyor. Gerisi tehlikenin ve cesaretin tavan yaptığı bir serüven... 3D teknolojisiyle hazırlanan animasyonun seslendirme kadrosu da yabana atılır gibi değil. Kelly Macdonald, Billy Connolly, Emma Thompson, Julie Walters ilk bakışta öne çıkan isimler. Ancak bizde sinemalarda Türkçe dublajla gösterileceğinden emin olabiliriz.

6

PROMETHEUS

Haziranda bir efsanenin yeniden doğuşuna tanık olmaya hazır mısınız? Hangisi mi? Ridley Scott'ın yönetmen koltuğunda oturduğunu ve 1979'da bilimkurgu sinemasına damga vuran kendi klasiğinin bir nevi devamı için kolları sıvadiğini söylersek, tahmin edersiniz sanırız. Evet, "Yaratık" adıyla gösterime giren "Alien", 'yaratıcısı' tarafından yeniden diriltiliyor. Bir süre 'prequel' olacağı konuşulan ama sonradan bağımsız bir hikaye, orijinal bir öykü olacağının sinyallerini veren "Prometheus", şimdiden büyük bir heyecan yaratmış durumda. Noomi Rapace, Charlize Theron, Patrick Wilson, Guy Pearce gibi oyuncularıyla, efsaneye göndereceği referanslarla, 'paralel evren'e katacağı yeni boyutlarla ve geniş bütçesiyle, yaz aylarının en heyecan verici deneyimi olacağı kesin.

7

JACK THE GIANT KILLER

Stop-motion tekniğiyle yapılan masal filmlerinin revaçta olduğu dönemde, 1962'de çevrilen ve bizde "Sinbad Devlere Karşı" gibi alakasız bir Türkçe isimle vizyona giren "Jack the Giant Killer", Bryan Singer dokunuşuyla bu yılın gözdeleleri arasında yerini almaya hazır. "Olağan Şüpheliler" adlı yapıtından sonra "Superman", "X-Men" gibi çizgi roman uyarlamalarına merak salan ve altından başarıyla kalkan Singer, eğlencenin dozunu artırarak görsel bir şölen sunuyor bir kez daha... İnsanlar ve devler arasındaki barışın sona ermesi üzerine, kaçırılan bir prensesi Devler Krallığı'ndan kurtarmaya çalışan genç çiftçi Jack'in fantastik macerasında Nicholas Hoult, Stanley Tucci ve Ewan McGregor başrolleri paylaşıyor. Bir klasiğin 50 yıl sonra nasıl yorumlandığını görmek için haziranı bekleyeceğiz.

8

DARK SHADOWS

Masalsı ve parlak "Alice Harikalar Diyarında"nın üzerinden iki yıl geçtikten sonra, Tim Burton çok sevdiği karanlık sulara geri dönüyor. İhtimal, ustanın çocukken televizyonda seyrettiği 1966 yapımı aynı adlı diziden uyarlanan "Dark Shadows", Barnabas Collins adlı vampir ve çevresindeki canavar, cadı, kurtadam, hayalet gibi türlü çeşit mahlukatın öyküsünü konu alıyor. 18. yüzyılda bir cadiya gönlünü kaptıran Barnabas'ın, uyandığında kendini vampir olarak bulmasıyla başlayan hikaye, tam da Tim Burton'ın dünyasına uygun motifler içeriyor. 1990'da "Makas Eller"le başlayan birlikteliklerinin 22. yılında Johnny Depp ve Tim Burton yine beraberler. Kadroda ayrıca Michelle Pfeiffer, Eva Green, Christopher Lee ve elbette Helena Bonham Carter var. Mayısta sinemalarda...

9

10

11

9 TOTAL RECALL

Üzerinden neredeyse çeyrek asır geçtiğine inanmanın zor olduğu bir bilimkurgu klasiği de yeniden çevrimler arasında yerini alıyor. Paul Verhoeven'in başyapıtlarından olan, Arnold Schwarzenegger'li "Gerçeğe Çağrı", geleceğin dünyasında mutlu bir yaşam sürerken Mars gezegeniyle ilgili rüyalar gören bir adamın, aslında Matrix'vari bir yanılsama içerisinde olduğunu anlamasını konu alan, dört dörtlük bir bilimkurguydu. "Karanlıklar Ülkesi" serisinin yönetmeni Len Wiseman imzalı bu yeni versiyonda Arnold'un yerini Colin Farrell alıyor. Philip K. Dick'in kısa hikayesinden uyarlanan "Total Recall" da ayrıca Jessica Biel, Kate Beckinsale, Ethan Hawke gibi isimler de var. Colin'in bizdeki Arnold hatırasını yıkıp yıkamayacağını ağustosta göreceğiz ama en azından efektlerin kusursuz olacağına şüphe yok.

10 THE GREAT GATSBY

F. Scott Fitzgerald'ın klasikler arasında yer alan romanı, daha önce de sinemaya uyarlanmıştı. 1926, 1949 ve en ünlüsü 1974 olmak üzere... Robert Redford ve Mia Farrow'lu o son uyarlama hafızamızda yerini korurken, Baz Luhrmann ezberimizi bozmaya geliyor. Daha önce "Romeo + Juliet" ve "Kırmızı Değirmen" ile anlatım kalıplarını ters yüz eden, en bilindik öyküye en akla gelmeyecek müdahalelerde bulunan Luhrmann, günümüz seyircisi için hayli ağır kaçabilecek bir eseri, eminiz kendine has dokunuşlarla hit yapmayı başaracak yine... Leonardo DiCaprio, Carey Mulligan, Tobey Maguire gibi starlara filmini emanet eden yönetmen, milyoner Gatsby'nin etki alanına giren insanların tutku ve trajediyle örülü yaşantılarına göz atıyor. Gösterim tarihi aralık...

11 COSMOPOLIS

2011'in en iyileri arasında yerini alan "Tehlikeli İlişki" (A Dangerous Method) henüz etkisini kaybetmemişken, David Cronenberg seyircisini fazla beklemeden "Cosmopolis"le 2012'ye de imzasını atacak görünüyor. Don DeLillo'nun 2003'te yayımlanan romanından uyarlanan film, James Joyce'un "Ulysses"ine modern bir cevap olarak da tarif ediliyor. Finans sektöründe 24 saat içerisinde milyon dolarlar kaybeden Eric Packer'ın bir gününe tanıklık edeceğimiz hikayede başrol, Robert Pattinson'ın... "Alacakaranlık" serisiyle genç kuşağın gözdesi haline gelen Pattinson, asıl oyunculuk sınavını da Cronenberg yönetiminde verecek gibi... Her genç oyuncuya da böyle bir fırsat nasip olmasa gerek... Paul Giamatti, Juliette Binoche kadronun diğer ağır topları... Yıl sonu listelerinde "Cosmopolis" in de olacağını şimdiden söyleyebiliriz.

CONTROL

MÜZİSYEN BİYOGRAFİLERİ, KUŞKUSUZ HAYATLARINI PERDEYE aktardıkları isimlerin 'çıkıntılılığıyla' doğru oranda farklı bir şeylere

girişebiliyor. Misal Bob Dylan gibi enigmatik bir ismi perdeye getirmek için onun altı farklı dönemini altı farklı oyuncuya oynatmak ne kadar yerinde bir fikirse (Beni Orada Arama / I'm Not There), Ray Charles gibi hayatı müzisyen biyografilerine tam uyan bir ismin yine perdede klasik bir biopic'e temel sağlaması da (Ray) o kadar olağan.

Peki ya Ian Curtis gibi ser verip sır vermeyen bir figürün hayatı nasıl 'deşilebilir'? Üstelik popüler müzik ve kültür tarihinde çığır açmış olmasından dolayı hayranlarının üzerine titrediği bir müzik adamı Ian Curtis. Yani işin içinde bir de Curtis gibi bir ikona zarar vermeme zorunluluğu var.

Siyah beyaz 'Control'ün sakın sakın giden ritmi, hayatını perdeye getirdiği kişinin 'sırrını ifşa etmek' gibi bir iddiadan kaçınan hikâyesi tam da böyle bir hassasiyeti sakınmadığı için değerli. Ian Curtis'in ergen odasının gösterildiği (bu vesileyle Curtis'i Curtis yapan kitapların, müziklerin, ilgi alanlarının aktarıldığı) açılış planından itibaren filmin tamamı bir Joy Division şarkısı gibi ilerliyor. Yoğunlukla karanlık, melankolik, 'moody'...

Ama 'Control'ün asıl dikkat çekici özelliği, sadece Joy Division şarkılarında atmosferi görsel bir dile tercüme etmesi değil, tüm bu atmosferi besleyen, kendine özgü yeteneği de görünür kılmaması. Ian Curtis gibi kendi yeteneği dahil her şey serinkanlı bir tavırla yaklaşan, diğer taraftan intiharı sebebiyle trajik bir figür olarak zihnimize kazınan bir isim söz konusuysa böylesi bir ton tutturmak üzerinde durulması gerekli bir başarı. Çünkü epilepsi hastalığı, aşık olarak çok gençken evlendiği kadınla, ünlü olduktan sonra tutulduğu kadın arasında kalma durumları gibi, ucu standart bir rock'n roll biyografisine varabilecek bir hayat hikayesi de var ortada. Eğer Ian Curtis'in hikayesini anlatan Anton Corbijn gibi olayların gelişiminden 'mod'a, atmosfere odaklanan bir yönetmen olmasaydı, epileptik hallerine üzülmekle yetineceğimiz standart bir trajik figür çıkardı ortaya

kuşkusuz. Ancak ta baştan 'bir rock'n roll filmi çekmek' veya 'Joy Division'ın hikayesini anlatmak' için yola çıkmadığını, bir Ian Curtis filmi gerçekleştirmek istediğini söyleyen Corbijn'in standartlarla yetinmediği aşikâr. Curtis ve Joy Division ruhunu perdeye getirebilmesinde bu istekleri büyük pay sahibi kuşkusuz.

'Control' artık iyice kendi klişelerini yaratmış 'biopic'ler arasında, onlardan biri olmama tercihiyle ayrı bir yerde duran, konu aldığı insana saygısını yitirmeden hikayesini perdeye getirebilen bir 'müzik filmi'. Joy Division şarkılarının, 'bu da olmalı, şu şarkısını da geçmeyelim' tarzında değil de, hikayenin içine organik bir şekilde işlenmesinden de belli bu hassasiyet.

Grup üyelerini canlandıran oyuncuların hepsinin çaldıkları enstrümanı öğrenerek kamera karşısına geçtiği yapımda, bu hassasiyetin en görünür olduğu yerlerden biri de başroldeki Sam Riley'nin performansı. Ian Curtis'in taklit edilmesi imkansız gibi duran figürlerini tekrar hayata geçiren, sahne personası eşsiz bu figürün sahne arkasında yaşadıklarını da layığıyla aktaran bir performans Riley'ninki.

Filmin kare kare çıktısını almak mümkün olsa, Sam Riley'nin görüntüleri, kolaylıkla bir Joy Division albümünden fırlamış gibi durabilir. Sadece fiziksel bir benzerlik değil, o bakışı, duruşu tekrar yaratabilmekle ilgili bir başarı bu. Tıpkı yönetmen Anton Corbijn'in bir Curtis hikayesi anlatılacaksa, araya birkaç müzik sahnesi serpiştirip olayları sıralamaktan çok daha fazlasına ihtiyaç olduğunu en başından bilmesi gibi...

Punk nihilizmindeki yıkıcı tavrı melankolik, serinkanlı bir tona dönüştüren, vurucu sözleriyle 'şairane lirik' meselesini yeniden tanımlayan ve kendine has vokalinin vuruculuğu hâlâ gitmemiş bir figür, zaten standart rock'n roll formüllerine gelmezdi, orası kesin. [2]

 Film Joy Division, New Order, Roxy Music gibilerinin toplandığı bir soundtrack albümüne de vesile olmuş...

 Corbijn'in tercihinden dolayı, Joy Division'ın sadece Curtis'ten ibaretmiş gibi algılanması tehlikesi var...

YÖNETMEN Anton Corbijn

OYUNCULAR Sam Riley,

Samantha Morton, James Anthony Pearson, Joe Anderson, Harry Treadaway

YAPIM/SÜRE 2007 İngiltere – ABD –

Avustralya – Japonya, 122 dk.

GÖRÜNTÜ/SES 1.85:1, 5.1 DD İng. (T.A.)

ŞİRKET Kanal D Home Video (Barbar)

'Control' konu aldığı insana saygısını yitirmeden hikayesini perdeye getirebilen bir 'müzik filmi'...

ŞİRİNLER

ORJİNAL ADI The Smurfs

YÖNETMEN Raja Gosnell

OYUNCULAR Neil Patrick Harris, Jayma Mays,

Sofia Vergara, Hank Azaria

YAPIM/SÜRE 2011 ABD, 98 dk.

GÖRÜNTÜ/SES 1.78:1, 5.1 DD İng. ve 2.0 DD Tr.

ŞİRKET Tiglon (Sony)

Şirinler'in çocuk izleyicilere hâlâ dayanışmacı mesajlar vermeyi sürdürdüğünü bilmek güzel.

USLU BİRER ÇOCUK OLURSA" İZLEYENLERE GÖRECEKLERİ VAAT EDİLEN KÜÇÜK MAVİ canlılar, 1958'de çizgi roman olarak, otuz yıl kadar önce, 1981'de de çizgi dizi haliyle hayatımıza girmiş. Neredeyse o kadar eski bir iddia da, Şirinler'in komünizm propagandası yaptıkları şeklinde.

Geçen yıl beyazperdeye transfer olan Şirinler'in sinema macerası da, bu komünizm meselesi vesilesiyle farklı yorumlara konu oldu. Çünkü mavi ufaklıklar, uzakta bir yerdeki köylerinde yaşamayı bırakıp, şehre, ABD'nin New York şehrine indiler. Kimileri, bu yolculuğu, eski komünal yaşamlarını bırakıp kapitalizmin başkentinin kurallarına uymaya zorlanmaları olarak, şirin ütopyalarından ödün vermek olarak yorumladı.

Sakar Şirin'in söz dinlememesiyle başlayan yolculuk, bir kozmetik şirketinin reklamdan sorumlu çalışanı ile hamile karısının evine misafir olmalarıyla sürüyordu. Gargamel'den kaçarken bu tarafa gelen Şirinler, eve dönmek için güçlerini birleştiriyor ve "Hepimiz birimiz, birimiz Şirinler

için" harekete geçiyordu. Bir yandan da reklamcı çalışanın derdini de kendi dertleri belliyorlardı, o dünyanın işleyişini anlamakta zorlansalar da.

Bu 'propaganda' meselesi, esasen bir paranoya olsa da, Şirinler'in parananın, devletin, sınıfların, astların üstlerin olmadığı dünyası, aslında insanlığın çok eski bir ütopyası. Küçücük yaratıkların koca Amerika'yı değiştirecek halleri yok tabii. Yine de Şirinler'in kapitalist dünyaya gelerek orada patron terörünü, alışveriş çılgınlığını falan görmeleri, bir de üstüne dayanışma dersleri vermeleri, ütopyalarını koruduklarını göstermeye yarıyor.

Böyle bakınca, üç boyutlu Şirinler'in de çocuk izleyicisine hâlâ anlamlı, dayanışmacı mesajlar vermeyi sürdürdüğünü bilmek güzel. Her kuşak bu hayali mantardan evlerde yaşayan beyaz pantolonlu mavi küçük canlılarla da tanışmayı hak ediyor. [2]

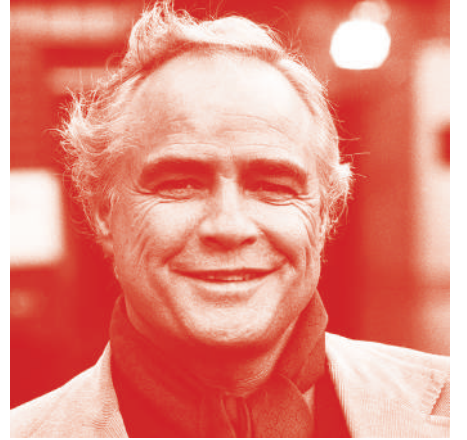
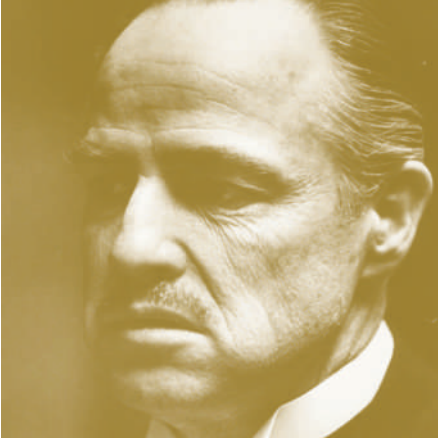
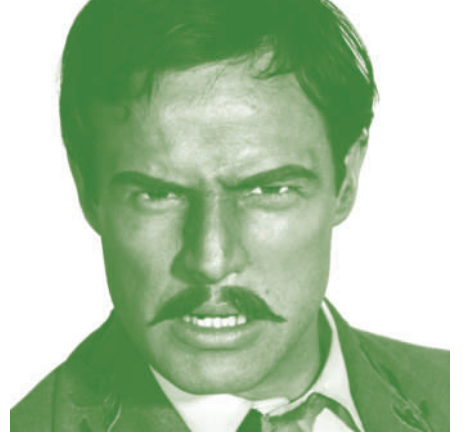
Oyuncakçı dükkanı kovalamacası, masalsı yanı koruyarak yapılan çok hoş bir uyarlama sahnesi olmuştu.

Şirinler için manevi önemi olan mavi Ay'ın paraya tahvil edilmesi, Şirinler fikrine pek uygun düşmedi.

"Film çekmek insanın farklı yaşlarda kendi fotoğrafını çekmesi gibi bir şey. Hepsi farklı görünür, ama aslında hepsi aynıdır."

Wong Kar-Wai

altıyazı
AYLIK SİNEMA DERGİSİ

"Sinemayla büyüyenlerin dergisi"
Her ay bayilerde

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

MAYMUNLAR CEHENNEMİ: BAŞLANGIÇ

ORJİNAL ADI Rise Of The Planet Of The Apes

YÖNETMEN Rupert Wyatt

OYUNCULAR James Franco, Freida Pinto, John Litgow, Brian Cox, Andy Serkis

YAPIM/SÜRE 2011 ABD, 100 dk.

GÖRÜNTÜ/SES 1.78:1, 5.1 DD İng. ve Türkçe
ŞİRKET Tigon (Fox)

Son yıllarda
karşımıza
getirilen 'prequel'
filmlerin en
iyilerinden biri...

ASLINDA KÜÇÜK HATTA 'PULP' SAYILABİLECEK, ÇOK DA EDEBİ BİR DEĞERİ olmayan; Pierre Boulle adlı yazarın romanından yola çıkılarak yapılan 1968 yapımı ilk "Maymunlar Cehennemi" uzak gelecekte maymunların hakim olduğu bir gezegene düşen astronotların yaşadığı gerilim dolu hikayesini anlatıyordu. Açıkçası insanı çok eden finali olmasa bugünkü efsane haline ulaşamazdı film belki de...

Eski kaynaklara dönüş yapan Hollywood'un "prequel" sevdasına en uygun filmlerden de biriydi hep. Tim Burton'ın ne yaptığı ya da ne yapmak istediğinin bir türlü anlaşılamadığı 2001 versiyonu aynı adlı film görmezden gelindi. 2011 yapımı yeni "Maymunlar Cehennemi" filmi ise ilk filmin sonundan en başa dönüyor. 'Her şey aslında nasıl başladı' merakını takip ediyor. Uzun zamandır senaryo yazmayan bir senarist ikilisinin elinden çıkan senaryosu orijinal materyale saygıyla ve ciddiyetle yaklaşıyor öncelikle. Maymunların idareyi ele geçişlerinin başlangıcını "Spartacus" hikayesi gibi ele almak doğru bir yaklaşım.

Genç bilimadamı Will Rodman'ın gözlerinin önünde eriyip giden Alzheimer hastası babasının verdiği bir motivasyonla yaptığı araştırmalar Caesar adlı şempanzenin 'ayılmasına' yol açıyor. Caesar'ın verdiği bağımsızlık mücadelesi, insanoğlunun artık genlerine kadar işlemiş ve 'öteki'ye karşı baskı kurma merakı filmde o kadar net ve duygusal anlatılıyor ki Caesar'ın direnişini haklı buluyorsunuz. Performans yakalama teknolojisinin en iyi aktörü Andy Serkis'in hayat verdiği Caesar'ın karizmasından etkilenmemeniz de zor bir yandan...

Yönetmen Rupert Wyatt Türkiye'de vizyon göremeyen bir hapisane gerilimi olan "The Escapist" filminde de bir direniş hikayesini oldukça çekici bir sinematografiyle anlatmayı bilmişti. "Maymunlar Cehennemi Başlangıç"ta da oldukça eskitilmiş bir malzemeden ilgi çekici bir film çıkarmayı başarıyor. [A](#)

Caesar'ın "hayır!" dediği o ilk an... Son yılların en etkili sinema anlarından biri olabilir...

Freida Pinto'nun hikayenin 'kız arkadaş' kontenjanını doldurmak dışında pek bir etkisi yok filme...

"SİNEMACILIK VE FİLMCİLİK YARARINA BAĞIMSIZ İLETİŞİM PLATFORMU"

sadibey.com

SUIKAST

ORJİNAL ADI The Conspirator

YÖNETMEN Robert Redford

OYUNCULAR James McAvoy, Robin Wright,

Kevin Kline, Tom Wilkinson,

Evan Rachel Wood, Justin Long

YAPIM/SÜRE 2010 ABD, 122 dk.

GÖRÜNTÜ/SES 2.35:1, 5.1 DD İng. ve 2.0 DD Tr.

ŞİRKET Tiglon (Bir film)

'Güçler ayrılığı'
ilkesinin nasıl bir
'masal' olduğunu
gözler önüne seriyor
bu film.

FİLMİN MESELESİ, ABRAHAM LINCOLN SUIKASTININ ARDINDAN 'YARDIM VE yataklık' iddiasıyla tutuklanan Mary Surratt'ın mahkeme sürecindeki 'garabet'i masaya yatırmak. Olaydan sonra kaçan oğlu John Surratt'ın da içlerinde olduğu suikastçıları pansiyonunda barındırdığı ve işi onlarla birlikte organize ettiği öne sürülen Mary, askeri mahkeme tarafından yargılanırken, onu savunma görevi de genç bir avukat olan Frederick Aiken'a düşer. Davayı sivil mahkemeye taşımak için elinden geleni yapan Aiken, iddia makamının 'yönlendirilmiş' tanıkları karşısında umutsuz bir çaba içine girer...

Robert Redford, Amerikan tarihinin 'dokunulmaz' diye düşünülen bir noktasına parmağını basarken elini korkak alıstırmadığını gösteriyor bir kez daha, James Solomon'un önyargıdan soyutlanmış senaryosunun da desteğiyle. 'Demokrat' geleneğinden gelen yönetmen, ülkesinin 'karanlık' taraflarını sinemasına malzeme yaparken, 'kararlı' olduğunu her adımında hissettirdiği bir rotayı takip ediyor.

Amerikan İç Savaşı sonrasında adeta yeniden kurulan devletin hangi temeller üzerinde yapıldığına da dikkat çekiyor filmiyle. Hikayeyi oluşturan yargı sürecine müdahil olan devletin, şimdilerde herkesin ağzında sakız olan "Yargıya saygımız sonsuz!" klişesini nasıl manipüle ettiğini de görüyoruz burada. Devlet adamlarının gerektiğinde 'üç maymun'u oynama iştahları da açık seçik görülüyor hikayede, devlete 'şekil verirken' gösterdikleri 'azim' de.

"Suikast", 'güçler ayrılığı' ilkesinin nasıl bir 'masal' olduğunu da gösteriyor. Mary Surratt'ın yargılanması, önceden verilmiş bir kararın resmîyet kazanacağı bir müsamereden öteye gidemiyor. Frederick Aiken'in kendisini toplum dışına savuran çabalarının beyhudeliğiye acı veriyor, genç avukatın 'tek dişi kalmış canavar'ın karşısındaki çaresizliği insanlık adına umutsuzluğa sürüklüyor bizi. [A]

18. yüzyıldan gelen bu örnek, 21. yüzyılda da durumun pek değişmediğini yüzümüze vuruyor.

Filmin belki de tek handikapı, kötüyle iyiyi keskin çizgilerle birbirinden ayırmış olması...

www.sinemamuzik.com

'bir tıkla gerçek habere ulaş'

1 - Arka Pencere

facebook Anketleri-5

facebook sayfamızdaki anketlerin beşincisinde, "Sizce 2011'in en iyi filmi hangisidir?" diye sormuştuk. Anket sonucuna göre, ilk sırayı, Arka Pencere yazarlarının seçiminde olduğu gibi ve oyların üçte birinden fazlasını alarak, Nuri Bilge Ceylan'ın "Bir Zamanlar Anadolu'da"sı kaparken, gene Arka Pencere yazarlarının seçimlerinde yer bulan "Bir Ayrılık" (Jodaeiye Nader Az Simin), "Siyah Kuğu" (Black Swan) ve "Paris'te Gece Yarısı" (Midnight In Paris) ise aynı oy oranlarıyla ikinci sırayı paylaştılar. facebook.com/arkapenceredergi

2 - MyFrenchFilmFestival.com

Unifrance Films tarafından AlloCiné'nin ortaklığı ile düzenlenen MyFrenchFilmFestival.com, Fransız sinemasının genç yaratıcılarını tanıtmayı ve dünyadaki internet kullanıcılarıyla Fransız sinema aşkını paylaşmayı hedefliyor. İkinci kez gerçekleştirilen ve tamamı internette yayınlanan bu festival, her ülkeden sinemaseverlere seçkin filmlere erişme ve

beğendikleri yapımlara oy verme olanağını tanıyor. Etkinliğin tarih aralığıysa 12 Ocak-1 Şubat 2012.

3 - "Sight & Sound"a göre 2011'in en iyi 11 filmi

Prestijli İngiliz sinema dergisi Sight & Sound da 2011'in en iyi filmlerini belirledi. Arka Pencere listesinde birinci olan "Bir Zamanlar Anadolu'da"nın altıncı sırada yer aldığı listenin zirvesindeyse Terrence Malick'in "Hayat Ağacı" (The Tree Of Life) vardı.

4 - İki Dergi Bir Yönetmen

Bant Mag. ve Altyazı'nın ortak etkinliği "İki Dergi Bir Yönetmen", kısa film yönetmeni Emre Akay'ı konuk ediyor. "Kırmızı Alarm" adlı kısa filmiyle bu yıl Altın Portakal'da Jüri Özel Ödülü kazanan Akay'ın dört kısa filminin gösterileceği etkinlik, 7 Ocak

Cumartesi saat 19.30'da arkaoda'da gerçekleştirilecek. Gösterimlerin ardından ise Bant Mag. ekibi kabine geçerek cumartesi gecesinin fitilini yakacak!

5 - Sinemani ve Sineterapi

Hafta sonları sağlık konulu film yayınlamaya başlayacak olan HTV, bu filmlerin içeriğini alanının önemli tıp doktorlarıyla tartışacak. "Sinemani" film kuşağından sonra sunuculuğunu Arka Pencere Yayın Kurulu üyelerinden Okan Arpaç'ın yapacağı "Sineterapi" programında filmler terapi koltuğuna yatırılacak.

ROCK FM 94.5

7. CADDE

SİNEMA VE SOUNDTRACK DÜNYASINA KEYİFLİ BİR YOLCULUK

BİLGEHAN ARAS'LA 7. CADDE HER ÇARŞAMBA 22.00 - 00.00 ROCK FM 94.5'DE

“ Aşkta da Üstün (Notorious) 2 milyon dolara çıktı ve yapımcılarına 8 milyon dolar kazandırdı. ”

Alfred Hitchcock